

samen na de crisis

Lieve mensen van 2020, Deze brief schrijf ik in 2030 Ik woon nu in een woongemeenschap. Hier zijn 20 huizen van verschillende grootte. De bewoners zijn gezinnen, echtparen en alleengaanden. Ik woon alleen in een klein huis, maar ik heb gelukkig wel een logeerkamer. Ik zit in de gemeenschappelijke tuin, in het bloemengedeelte. Een uur geleden heb ik in het moestuingedeelte gewerkt. Ik heb toen alvast wat groente geplukt om vanavond te eten. Het complex ligt aan de rand van een kleine stad. In de omgeving is een boerderij waar we eieren, melk en kaas kunnen kopen. Gelukkig is de stad vlakbij zodat we gebruik kunnen maken van bibliotheek en theater. Deze vorm van leven : in groepen en toch zelfstandig, is de laatste jaren heel gebruikelijk geworden. Ik vind het een heel fijne manier van doen. Er is veel aandacht voor elkaar. Dat is nodig omdat we veel samen doen, we hebben bijvoorbeeld alle grote apparaten samen, daardoor kom je gemakkelijk te weten wie wat nodig heeft en of daar hulp bij nodig is. Een heel belangrijke zaak is: het basisinkomen. Toen de regering in 2020 en de jaren daarna moest helpen om de economie weer op gang te krijgen, werd er heel veel geld ingepompt Er was al een groepje mensen die rondliepen met het idee en door die noodzakelijke nieuwe start konden de ideeën verder uitgewerkt worden. Het fijne van dit systeem vind ik dat men kan doen waar men goed in is en men kan zorgen voor wie het nodig heeft Je hoeft niet meer in een rotbaan te blijven hangen omdat je geld nodig hebt om te kunnen eten. En dat gedoe met toeslagen en subsidies waarvoor je steeds gecontroleerd moest worden... Nee hoor geen achterdocht, geen slimmigheidjes. gewoon doen waar je blij van wordt met de mensen met wie je wilt leven. Dankzij de coronacrisis moest er anders omgegaan worden met geld. Gelukkig waren er mensen die de ideeën konden uitwerken. In 2030 genieten wij ervan. Ik hoop dat jullie in 2020 intensief aan de gang gaan om dit voor elkaar te krijgen. Succes!